

Egész lelkem is csúcson van, felajzva

Marija Sztjepanova versei
Langi Péter fordításában

Céllövölde a Szokolnyiki parkban

*Kapaszkodsz hegyre fel még negyed napja se.
Szikla mögött hasalsz, és cukrot szopogatsz.
Barnával, zölddel már a két szemed tele.
S ott mögöttük a magas.*

*Mintha ágyékból éppen isten bújna ki,
Nem a fejedben, álom villan, kurta,
Amelyben – bunkó – neked azt mondja: papi
– gyerünk Moszkvába vissza.*

*Te már Moszkvában, Moszkva ajakán vagy,
Melyet lány pihe nőtt be és vidám moha,
Eláztál, mint szökőkút, fél kopek nálad,
Testnek szól lelked dala.*

*Te már Moszkvában szemlézel keréken,
S a lövölde teteje, hol minden célpont,
Puha zöldből készült, s mint tenyér, törékeny,
És „tűz!”, te ezt kiáltod.*

*Te már Moszkvának, hosszának-mélyének
Közepe vagy, vezértengelye, rozmárcsont,
S oly széles benned, mint nadrág, az élet,
S akár a szög, oly konok.*

*De én anyaszájjal korhollak téged,
Ez mind nem jó – így beszélek.*

*Nem jó, hogy még ma is klini a sörünk,
S újra a habja mögé gyülekeziünk –
Fényes juhar alá, lánykákkal félre,
Báván hajolva kézre.*

*Nem jó, hogy mind a ketten – egyikünk él –
A lövölde falán csüngünk lefelé,
Én combbal, egy másik bokával ragadja,
Mint jóskártya mutatja.*

*S halljuk: nincs helikopter – s falhoz forrva,
Mint peták tapadja a hajnali pultot,
Valaki alatt már szól közelgő piff-paff.*

De mi már nem vagyunk ott.

Oly furcsa várni, mit nem ismersz

*Oly furcsa várni, mit nem ismersz,
Furcsa várni, mit nagyon vágysz,
Arra, amit magad sem értesz,
Arra, mi ezután tovaszáll.*

*Furcsa szomjazni találkat,
Amely nincs, nem volt már régen,
S hallgatni duruzsolását,
Férfit képzelni nékem.*

*Férfit? De melyet? Még én sem tudom.
Zuhanok újra magamba,
Az eszményit újra elgondolom,
S szívem újra felér a csúcsra.*

*Egész lelkem is csúcson van, felajzva,
Hogy jó, olyat nem mondhatok,
Sőt rossz, szörnyűséges néha-néha,
Magamhoz mindig hű így vagyok!*

Rejtély

*Kék a bársony, bőröd hó fehérje
Borús szemedben ragyog az ég.
Hozzád hasonló valahol él-e?
Ki keltette benned a kezdetét?*

*Fehér habban gyengéd kis kezek,
Mint cseresznye, zamatos ajakad,
Nem fejthet meg tudós tégedet,
S nem kellene magasztaló szavak.*

*Tenger népben úszol egyedül,
Hullámaid széthasítgatod,
Ha tested tapintom véletlenül,
Lehet-e boldogság annál nagyobb?*

*Hozzád hasonló valahol él-e?
Csak téged látlak, ha jó az éj,
Kék a bársony, bőröd hó fehérje,
Borús szemedben ragyog az ég.*

Fiamnak

*Elnézlek, fiam – oly tiszta vagy és világos,
Egyszerűségemben végtelenül magasztos.
Hogyha örömré van okod, hát nevetesz,
Fájdalmadban keseregsz.
Ez csak kezdeted.*

*Mi leszel fiacskám,
Ha a futó évek
Kölyökből férfivá érlelnék téged?
Hogyha gyengeséged, félenkséged elszáll,
S terhe felnőttiségnek
Vállad nyomja már.*

*Igazságossá nősz majd, én azt remélem,
Megesik rajt' szíved, aki szerencsétlen,
Becsületed, élted mint hős védelmezod.
Én meg mindig veled, mögötted leszek.*

*Haladj csak előre a földön ég felé.
Formáld életedet, tiéd, más senkié.
Bár mindenkit család és barátja kísér,
Kihallatszik a sok „mi”-ből a hangos „Én”*

Maria Sztjepanova

1972. június 9-én, Moszkvában született. A Maxim Gorkij Irodalmi Főiskolán végzett. 2007-től 2012-ig az OpenSpace.ru internetes kiadó főszerkesztője, 2012-től a Colta.ru projekté. Moszkvában él.

Költő, újságíró, esszéíró. A Znamja, a Zerkalo, az Novoje lityeraturnoje obozrenyje (Új irodalmi szemle), Szozuz Piszatyelej (Írók Szövetsége), Kriticeszkaja Massza (Kritikai Tömb), az interneten Vavilon, Ulov (The Catch = fogás, zsákmány), TextOnly című folyóiratokban publikál. 13 könyv szerzője. Megkapta a Znamja folyóirat díját (1993), a Paszternák-díjat (2005), az Andrej Bjelij-díjat (2005), a Herbert Burda-díjat (2006, Németország), a Moszkovszkij szcsot (moszkvai számadás) díjait (2006, 2009), a Lirici Pea Mosca-díjat (Olaszország–Oroszország, 2011), az Anthologia-díjat (2012). Az Andrej Brodskij Emlékezete Alapítvány ösztöndíjasa (2010). Verseit több nyelvre lefordították (angol, ivrit, olasz, spanyol, francia, német, finn stb.)

Sztjepanova autentikus szerzői megnyilatkozással kísérletezik, a szerzői vonások lírai hősre ruházásával. Nyelve sajátos, alakváltoztatásai érintik a nyelv minden szintjét.

Legutóbbi könyve: Protjiv líriki (A lírával szemben) Moszkva, Ast, 2017.